

Dzień 10 okresu I
(dziesiąty dzień przygotowania do zawierzenia)

Nieuporządkowane pożądanie wolności

CZYTANIA I ROZWAŻANIA

Traktat o prawdziwym nabożeństwie
do Najświętszej Maryi Panny

„Szósta pobudka – Nabożeństwo to daje tym, którzy je wiernie praktykują, wielką swobodę wewnętrzną, wolność dzieci Bożych. Ponieważ przez to nabożeństwo czynimy się niewolnikami Jezusa Chrystusa, ofiarując się Mu całkowicie, dobry nasz Mistrz w nagrodę za tę niewolę z miłości, w którą się oddajemy: 1) uwalnia nas od wszelkich skrupułów i niewolniczych obaw, co duszę zacieśniają, krępują i płaczą; 2) rozszerza serce świętą ufnością w Boga, którego każe uważać za Ojca; 3) wzbudza w nas czułą miłość dziecięcą.

Nie zatrzymuję się dłużej nad dowodzeniem tej prawdy, poprzestając na przytoczeniu zdarzenia, jakie czytałem w historii życia matki Agnieszki od Jezusa, zakonnicy jakobinki z Langeac, która umarła tamże w opinii świętości w 1634 roku. Kiedy mając zaledwie lat siedem, cierpiała wielkie udręczenie ducha, usłyszała głos, który jej powiedział, że jeśli chce być oswobodzona ze wszystkich swych dolegliwości i bezpieczna prze wszystkimi swymi nieprzyjaciółmi, ma uczynić się najprędzej niewolnicą Jezusa i Jego Matki Najświętszej. Skoro powróciła do domu, wnet oddała się całkowicie Jezusowi i Jego Matce Najświętszej w całkowita niewolę, jednakże poprzednio nie wiedziała, na czym nabożeństwo to polega; a znalazłszy łańcuszek żelazny, przepasała się nim i nosiła go do śmierci. Wnet wszystkie jej dolegliwości duchowe i skrupuły ustały i odzyskała wielki spokój i radość serca. To nią powodowało, by o tym nabożeństwie pouczyć kilka innych osób, które z jego pomocą wielkie zrobiły postępy. Do nich należał Olier, założyciel seminarium św. Sulpucjusza oraz kilku księży tegoż Seminarium. Razu pewnego ukazała się jej Najświętsza Pana i włożyła jej łańcuszek złoty na szyję, by w ten sposób wyrazić swą radość z tego, że uczyniła się niewolnicą Jej Syna i jej; a św. Cecylia, towarzysząca Najświętszej Dziewicy, rzekła do niej: *Szczęśliwi są wierni niewolnicy Królowej nieba, gdyż będą zażywali prawdziwej wolności. Maryjo, Tobie służyć to wolność!*”.

Pismo Święte

„Wtedy powiedział Jezus do Żydów, którzy Mu uwierzyli: «Jeżeli trwacie w nauce mojej, jesteście prawdziwie moimi uczniami i poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli». Odpowiedział im Jezus: «Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Każdy, kto popełnia grzech, jest niewolnikiem grzechu» (J 8,31.32.34).

„Ku wolności wyswobodził nas Chrystus. A zatem trwajcie w niej i nie poddawajcie się na nowo pod jarzmo niewoli! Albowiem w Chrystusie Jezusie ani obrzezanie, ani jego brak nie mają żadnego znaczenia, tylko wiara, która działa przez miłość. Wy zatem, bracia, powołani zostaliście do wolności. Tylko nie bierzcie tej wolności jako zachęty do hołdowania ciału, wręcz przeciwnie, miłością ożywni słuźcie sobie wzajemnie!” (Ga 5,1.6.13).

O naśladowaniu Jezusa Chrystusa (III, 32)

„1. *Chrystus*. Synu, nie możesz posiadać doskonałej wolności, jeśli sam siebie zupełnie się nie zaprzesz.

Ciężkie pęta dźwigają ci wszyscy, którzy się przywiązali do dóbr ziemskich i do siebie samych; którzy są chciwi, ciekawi, niespokojni; którzy ubiegają się za tem, co zmysłom dogadza, a nie szukają Chrystusa, lecz często uganiają się za urojeniami i zakładają swe szczęście na tem, co trwać nie będzie.

Zginie bowiem to wszystko, co się nie poczęło z Boga.

Pomnij zawsze na to krótkie a doskonałe słowo: Rzuć wszystko, a znajdziesz wszystko: rzuć wszelką żądzę, a znajdziesz spoczynek.

Rozważaj to słowo, a gdy je spełnisz, wszystko zrozumiesz i pojdziesz.

2. *Uczeń*. Panie, to co mówisz, nie jest dziełem jednego dnia ani igraszką dzieci, lecz w tem krótkim słowie mieści się wszelka doskonałość zakonników.

3. *Chrystus*. Synu, nie powinieneś się zrażać ani upadać na duchu, dlatego żeś usłyszał o drodze ludzi doskonałych; lecz tem więcej masz się pobudzać do postępowania tą drogą; a przynajmniej wdychać

ku temu całym pożądaniem twojem.

Oby tak spełniło się z tobą! Obyś doszedł do tego, iżbyś nie był miłośnikiem samego siebie, lecz szczerze stanął w pogotowiu na skinienie moje i twego ojca duchownego, któremu postawił nad tobą! Wtedy bardzo byś mi się upodobał, a cały twój żywot w pokoju i weselu przechodziłby tobie.

Jeszcze masz wiele rzeczy do opuszczenia, których jeśli Mi zupełnie nie oddasz, nie będziesz mógł pozyskać tego, czego żadasz.

Radzę, abyś sobie kupił u mnie złota w ogniu doświadczonego, żebyś się z bogacił (Objaw. III. 18), to jest mądrość Niebieską, depcząca wszystko, co jest poziome.

Przenieś ją nad wszelką mądrość ziemską, nad wszystko, co się podoba ludziom i tobie samemu.

4. Powiadam ci, to co świat zowie drogiem i wspinałem, zamień na rzecz podług niego lichą i drobną.

Albowiem za rzecz bardzo lichą i drobną, za rzecz prawie zupełnie zapomnianą, świat uważa prawdziwą Mądrość Niebieską, która nie wynosi się w sobie ani szuka tego, aby ją wielbiono na ziemi; wielu chwali tę mądrość ustami, ale życiem swoim bardzo się od niej oddalają: a jednak ona jest *drogą perłą* (Mat. XIII.46) ukrytą przed wielu”.

MODLITWY

„Przybądź, Duchu Święty”

Przybądź, Duchu Święty,
Spuść z niebiosów wzięty
Światła Twego strumień.
Przyjdź, Ojcze ubogich,
Dawco darów mnogich,
Przyjdź Światłości sumień!
O najmiłszy z Gości,
Słodka serc radości,
Słodkie orzeźwienie.
W pracy Tyś ochłoda,
W skwarze żywą wodą,
W płaczu utulenie.
Światłości najświętsza!
Serc wierzących wnętrza
Poddaj swej potędze!
Bez Twojego tchnienia
Cóż jest wśród stworzenia?
Jeno cierń i nędze!
Obmyj, co nieświęte,
Oschłym wlej zachętę,
Ulecz serca ranę!
Nagnij, co jest harde,
Rozgrzej serca twarde,
Prowadź zabłąkane.
Daj Twoim wierzącym,
W Tobie ufającym,
Siedmiorakie dary!
Daj zasługę męstwa,
Daj wieniec zwycięstwa,
Daj szczęście bez miary.

Ave maris stella

1. Ave, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo
Felix coeli porta.

2. Sumens illud Ave
Gabrielis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevae nomen.

3. Solve vincla reis,
Profer lumen caecis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce,

4. Monstra te esse Matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus,

5. Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac et castos.

6. Vitam praesta puram
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collaetémur.

7. Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus
Spiritui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

1. Witaj, Gwiazdo morza,
Wielka Matko Boga,
Panno zawsze czysta,
Bramo niebios błoga.

2. Ty, coś Gabriela
Słowem przywitana,
Utwierdź nas w pokoju,
Odmień Ewy miano.

3. Winnych wyzwól z więzów,
Ślepym powróć blaski.
Oddal nasze nędze,
Uproś wszelkie łaski.

4. Okaż, żeś jest Matką,
Wzrusz modłami swymi
Tego, co Twym Synem
Zechciał być na ziemi.

5. O Dziewico sławna
I pokory wzorze,
Wyzwolonym z winy
Daj nam żyć w pokorze.

6. Daj wieść życie czyste,
Drogę ściel bezpieczną,
Widzieć daj Jezusa,
Mieć w Nim radość wieczną.

7. Bogu Ojcu chwała,
Chrystusowi pienie,
Obu z Duchem Świętym
Jedno uwielbienie. Amen.